

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 30.4.2013 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a přísedících Evy Langové a Jana Hlavsy, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ ██████████ ,

nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████ ██████████ ██████████ , t.č. ve vazbě ve Věznici ██████████

je v i n e n ,

že

v obci ██████████ okres ██████████ , dne 11.7.2012 v přesně nezjištěné době kolem 01.30 hodin, poté, co se rozhodl vyřešit přetrvávající a prohlubující se rodinné rozepře usmrcením svého otce ██████████ ██████████ nar. ██████████ a nevlastní matky ██████████ ██████████ nar. ██████████ a za účelem jejich usmrcení si opatřil sekeru, nepozorovaně vstoupil neuzamčenými dveřmi do rodinného domu v ██████████ č.p. ██████████ a v úmyslu usmrtit oba jmenované opakovaně zasadil ostřím donesené sekery, silou značné až mohutné intenzity, údery do hlavy, krku a dalších částí těla nejprve ██████████ ██████████ nar. ██████████ a poté i ██████████ ██████████ nar. ██████████ přičemž ██████████ ██████████ takto způsobil čtyři sečné rány obličeje, čtyři sečné rány vpředu na krku, tři sečné rány přední plochy hrudníku, dvě sečná poranění pravé horní končetiny, sečnou ránu vlevo na břicho, sečnou ránu na boční ploše

levého stehna, sečné poranění vpravo na zádech, čímž mu přivodil rozsáhlé zlomeniny obličejových kostí a spodiny lební a těžké poranění mozku, poranění krčních útrob, přetětí levé společné krkavice, tříštivé zranění levé klíční kosti, tříštivé poranění kosti pravého loketního kloubu, úplné porušení břišní stěny s výhřezem klíček tenkého a tlustého střeva, hluboké zranění svalstva a [REDAKCE] [REDAKCE] způsobil hlubokou sečnou ránu hlavy v rozsahu čelní a temenní krajiny pronikající do dutiny lebeční a mozku, ložiskové pohmoždění spodní plochy čelního laloku pravé mozkové polokoule, šest hlubokých sečných ran na levé straně krku s dvojitým přeseknutím stěny levé společné krkavice a sečným poraněním stěny hrtanu a jícnu a záseky v tělech obratlů krční páteře, povrchní sečnou ránu charakteru seseknutí kůže v oblasti horní plochy levého ramene, úplné useknutí posledního článku malíčku a částečné useknutí posledního článku prsteníku, krevní výrony na hřbetu ruky v místě odstupu malíčku a prsteníku, kdy v důsledku hlubokých sečných ran hlavy s těžkým poraněním mozku a masivní krevní ztráty při sečných ranách hlavy a krku došlo bezprostředně ke smrti [REDAKCE] [REDAKCE] i [REDAKCE] [REDAKCE]

t e d y

po předchozím uvážení jiného úmyslně usmrtil, čin spáchal na dvou osobách a zvlášť surovým způsobem,

č í m ž s p á c h a l

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), i) trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 54 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání **dvaceti dvou (22) roků**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to sekery o délce 70 cm s topůrkem oranžovo modré barvy o délce 64,5 cm a ostřím o délce 13 cm zajištěné dne 23.9.2012 při ohledání místa důležitého pro trestní řízení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na účet pobočky se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradě škody částku ve výši **3.192,- Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradě škody částku ve výši **185.000,- Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], na náhradě škody částku ve výši **175.000,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se obžalovaný ■■■■■ dopustil jednání popsaného v rozsudečném výroku.

Obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ v hlavním líčení uvedl, že v době, kdy se s bratrem přestěhoval k otci a jeho manželce, docházelo k hádkám mezi oběma manželi a k bití dívek, které měli manželé ■■■■■ v pěstounské péči. Obžalovaný soužití se svým otcem nemohl vydržet, a proto se před čtyřmi roky z domu otce odstěhoval. Bratr mu následně sdělil, že otec s ■■■■■ si chtějí vzít do své péče jeho syna, kdy den před vraždou jej bratr telefonicky informoval o tom, že už je to hotová věc. Tato zpráva obžalovaného naštvála, chtěl hned „vletět“ do ■■■■■

S ohledem na psychické rozrušení obžalovaného, k němuž došlo během jeho výpovědi před soudem a které mu znemožnilo dále vypovídat, byly postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečteny jeho výpovědi učiněné v přípravném řízení. Obžalovaný v těchto výpovědích vysvětlil, že se před třemi roky odstěhoval z domu v ■■■■■ pro neshody se svým otcem a nevlastní matkou. Otec s manželkou ■■■■■ mu zasahovali do života, vytýkali mu vztah se starší přítelkyní a neustále se hádali, otec byl pod vlivem ■■■■■ Na dívky, které manželé ■■■■■ měli v pěstounské péči, křičeli a fyzicky je trestali tak, že jim tekla krev. Jedna z dívek – ■■■■■ se opakovaně sebepoškozovala. Obžalovaného s bratrem týrali psychicky, zdůrazňovali, že jsou neschopní, zřídka dostali i pohlavek. Začátkem léta 2012 se obžalovanému jeho bratr ■■■■■ svěřil, že táta s manželkou chtějí získat do své péče jeho syna, protože se o něho bratr údajně nestará. V této souvislosti si obžalovaný vybavil, jak se otec s jeho manželkou chovali k dívkám v pěstounské péči, a proto se rozhodl, že nesmí dopustit, aby se takto chovali i k jeho synovci. Měl za to, že tátovi a jeho manželce jejich záměr rozmluví. To vše probíral pouze s bratrem. Den před činem jej bratr zpravil o tom, že mu otec sdělil, že už je to hotová věc, že o syna přijde. Odpoledne téhož dne zakoupil obžalovaný v železářství ■■■■■ sekeru o délce 80 cm, kterou uložil do svého vozidla. Asi hodinu po půlnoci se rozhodl, že pojedje do ■■■■■ aby otci a jeho manželce rozmluvil vzít si vnuka do své péče. S sebou do vozidla si vzal náhradní oblečení uložené v igelitové tašce pro případ, že by se s otcem popral. Vozidlo zaparkoval v ■■■■■ u kulturního domu a vybaven sekerou se vypravil do domu svého otce. Vrátka i vstupní dveře do domu byly dle obžalovaného odemčené, pokud by však odemčeno nebylo, za použití sekery by rozštípal zárubně dveří. Po vstupu do domu nerozsvítil, tátu slyšel chrápat. Poté, co kopl do postele, se otec probudil a pak má za to, že se s otcem přetahovali nebo prali, blíže si to však nevybavil, vysvětlil, že měl zatměno. V té době již tátovi zasadil nějakou ránu sekerou, poté se otočil a sekerou zaútočil na ■■■■■ která stála ve dveřích vedlejšího pokoje. Ránu směřoval asi do hlavy, útok si již nevybavil, rovněž tak neví, že by jí zasadil ještě další rány. ■■■■■ padla a pak se obžalovaný otočil zpět k otci, který ležel na zemi vedle postele, ještě se hýbal a pokoušel se vstát. Obžalovaný jej několikrát udeřil sekerou. Neví, kam údery směřoval, vše měl jako v mlze. Poté dům opustil, má za to, že stejnou cestou, kterou se do domu dostal. Sekeru odložil před zadní sedadlo vozu a odjel směrem na ■■■■■ Ve ■■■■■ zastavil před mostem vedoucím přes řeku ■■■■■ převlékl se a špinavé oblečení od krve, boty, rukavice, které si před vstupem do domu svého otce oblékl a sekeru dal do pytle, který měl ve vozidle. Pytel pak hodil do vody. Když mu dne 11.7.2012 telefonicky jeho dědeček sdělil, že otec s ■■■■■ jsou po smrti, nikomu neřekl, že je zavraždil. Obžalovaný potvrdil, že svému bratrovi zaslal ráno šifrovanou SMS zprávu, že „mu rande nedopadlo dobře“, čímž bylo

myšleno, že se s tátou nedomluvil.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení obžalovaný v hlavním líčení doplnil, že fyzickému trestání [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] byl přítomen, jednalo se zejména o fackování a tahání za vlasy. Obžalovaný připustil, že se v této souvislosti s otcem a [REDAKCE] několikrát pohádal, nic to však nezměnilo. [REDAKCE] byla dvakrát hospitalizována na psychiatrii, což mělo souvislost s intimním poměrem se sousedem a také s fyzickým trestáním. K nákupu sekery obžalovaný vysvětlil, že chtěl v [REDAKCE] „udělat“ bordel, otce a jeho manželku zavraždit nechtěl, sekerou je chtěl jen zastrašit. O pořízení sekery neměl jeho bratr vědomost, byl však srozuměn s tím, že si obžalovaný s otcem a [REDAKCE] promluví. Sekeru by také užil k překonání dveří do domu v případě, že by byly zamčené. V předchozí době nikdy mezi obžalovaným a jeho otcem nedošlo k fyzickému kontaktu, obžalovaný však měl za to, že pokud bude otce žádat, aby neusilovali s manželkou o malého [REDAKCE] pak se to bez fyzického incidentu neobejde. Obžalovaný nedokázal vysvětlit, proč si pro návštěvu otce zvolil noční hodiny a proč ji neodložil až do ranních hodin druhého dne. Náhradním oblečením se vybavil z toho důvodu, že předpokládal, že se s otcem popere a poteče krev. Obžalovaný si nevybavil, zda před atakem na poškozené došlo k nějaké rozmluvě s otcem ohledně řešení daného problému. Rovněž tak si nevybavil, zda proti němu užil otec násilí, kolik otcovi zasadil ran mu rovněž není známo. Registroval pouze, když se ve vedlejší místnosti rozsvítilo světlo a do dveří vstoupila [REDAKCE] které zasadil ránu do hlavy, po níž upadla na zem. Další rány vůči [REDAKCE] si nevybavil. Otec se poté začal zvedat ze země, a proto na něho opětovně zaútočil, neví však kolika ranami. Obžalovaný připustil, že měl po útoku na poškozené celé oblečení od krve. V hlavním líčení si již nevybavil, zda měl při vstupu do domu na ruku rukavice, které však běžně vozil v autě. Den nebo dva dny po činu se bratrovi svěřil, že poškozené zavraždil. Obžalovaný doplnil, že skutečně předpokládal, že by otec s [REDAKCE] mohli do péče získat jeho synovce, neboť pokud v dřívější době prováděla sociální pracovnice kontroly u [REDAKCE] v souvislosti s pěstounstvím [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nebyly zjištěny nikdy žádné problémy.

Bratr obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení potvrdil, že jeho otec s manželkou měli v úmyslu získat do své péče jeho syna [REDAKCE] což bylo v době, kdy již u otce nebydlel. Nejprve požadovali, aby se k nim svědek se svou rodinou přestěhoval a když to odmítl, sdělili mu, že není schopen postarat se o svou rodinu, a proto zařídí, aby „přišel“ o syna. Když se o záměru otce svěřil obžalovanému, tento mu poradil, aby s otcem ještě promluvil, což svědek učinil, došlo však k hádce a za několik dní mu otec s [REDAKCE] oznámili, že svěření [REDAKCE] do péče zařídí na sociálce, kde mají známé, což svědka zcela „zlomilo“ (z důvodu psychického rozrušení svědka, které mu bránilo v další výpovědi, byl jeho výslech krátce přerušen). Poté telefonicky kontaktoval obžalovaného, kdy obžalovaný mu přislíbil, že s tátou a [REDAKCE] promluví, v čemž svědka utvrdil ještě téhož dne ve večerních hodinách při návštěvě v jeho bydlišti. Když se ráno dostavil do domu otce za situace, kdy z SMS zprávy zaslané mu obžalovaným měl za to, že k domluvě nedošlo, bylo mu divné, že na něho nikdo nekřičí. Po vstupu do domu našel otce a [REDAKCE] mrtvé a věc oznámil na tísňovou linku. Obžalovaný se před ním následně k činu přiznal s tím, že nechtěl, aby s [REDAKCE] zacházeli poškození tak, jako s ostatními dětmi v rodině. Svědek rovněž potvrdil permanentní fyzické trestání sester [REDAKCE] kdy jim tekla krev, zmínil též hospitalizaci [REDAKCE] na psychiatrii. Mezi otcem a [REDAKCE] často docházelo k hádkám, především ohledně peněz. Z výpovědi svědka vyplynulo, že mu otec, u něhož pracoval v [REDAKCE] dílně, vyplácel minimální mzdu přesto, že byl dostatek zakázek, přičemž na požadavky svědka ke zvýšení platu nijak nereagoval, naopak mu vytýkal, že není schopen finančně zajistit svou rodinu. Z domu otce se

svědek odstěhoval ke svým prarodičům, neboť by pro něho a jeho přítelkyni nebylo v domě dostatek místa. Obžalovaný se odstěhoval později, kdy důvodem dle svědka byly rovněž finanční neshody s otcem ohledně výplaty mzdy a také skutečnost, že se otci a ■■■■■ nelíbilo, že obžalovaný má vztah se starší ženou. Jako důvod šifrování SMS zprávy, kterou mu obžalovaný po činu zaslal, byla dle svědka skutečnost, že mu otec kontroloval telefon. Dle obsahu zprávy bylo zřejmé, že k domluvě nedošlo, a proto byl připraven na další hádku s otcem. Obžalovaný se mu nezmínil o záměru otce s ■■■■■ zavraždit. Po předstření části výpovědi z přípravného řízení, v níž svědek uvedl, že se před ním druhý den obžalovaný k vraždě doznal a popsal útok na ■■■■■ do hlavy i krku, svědek potvrdil pravdivost této výpovědi. Obžalovaný jej však nezavázal mlčením ohledně pachatele činu, nicméně svědek uvedl, že by nemohl udat svého bratra za to, že mu zachránil dítě. K tomu svědek doplnil, že bratr je pro něho po synovi nejdůležitějším člověkem na světě. Své družce, ani jiné blízké osobě, se o záměru otce a ■■■■■ nezmínil, neboť se sám před sebou styděl. Byl schopen o tom hovořit jen se svým bratrem. Svědek popřel, že by obžalovanému zapůjčil v rozhodné době klíče od domu, vysvětlil, že se dům zamykal, odemčený zůstával v případě očekávané návštěvy. Dále svědek potvrdil, že od Ing. ■■■■■ ■■■■■ převzal na úhradu pohřbu poškozené ■■■■■ částku ve výši 10.000,- Kč.

Soud dále v hlavním líčení provedl výslech ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ (rodiče poškozeného). Z výpovědi ■■■■■ ■■■■■ vyplynulo, že poté, co se poškozený oženil s ■■■■■ se zhoršily vztahy v rodině, které svědek označil za „napjaté“, s poškozenými se navštěvovali jen sporadicky. V době, kdy poškození s dívkami v pěstounské péči bydleli v domě svědka, nebylo zřejmé, že by s dívkami špatně zacházeli, neúměrnému fyzickému trestání dívek nebyl svědek přítomen, o takovém počínání se dozvěděl až po vraždě poškozených. Obžalovaný ani jeho bratr ■■■■■ se mu nikdy nesvěřili o špatném zacházení ze strany poškozených v době, kdy s nimi bydleli, což přisuzuje tomu, že jim nechtěli dělat starosti. O záměru poškozených získat do své péče právnou svědka se bratr obžalovaného zmínil až po vraždě poškozených. Dle svědka bylo na bratrovi obžalovaného před činem patrné, že má nějaké problémy. Změnu v chování obžalovaného registroval svědek poté, co se obžalovaný odstěhoval od svého otce, kdy byl klidnější a spokojenější. ■■■■■ ■■■■■ shodně jako její manžel popsala problémové vztahy se synem a jeho manželkou ■■■■■ která měla dle svědkyně zlou povahu, provokovala a stále se hádala. Svědkyně popsala, že dívky, které měli poškození v pěstounské péči, byly ■■■■■ bity měchačkou, a to v době, kdy u nich bydlely. Svědkyně též byla přítomna tomu, kdy ■■■■■ udeřila ■■■■■ pěstí tak, že jí tekla z nosu krev. Obžalovaný s bratrem si však nikdy na chování poškozených nestěžovali, nechtěli, aby se s manželem trápili. Svědkyně potvrdila, že se o záměru poškozených získat právnou svědkyně do své péče, dozvěděla tak, jako její manžel, a to až po vraždě, přičemž vnuk ■■■■■ byl před vraždou zamlklý, něco ho dle svědkyně trápilo.

Velmi emotivní projev doprovázený pláčem zaznamenal soud nejen při výpovědi bratra obžalovaného, ale též při výpovědích sester ■■■■■ ■■■■■ Obě svědkyně shodně uvedly, že je pěstouni od malička fyzicky trestali, zvláště pak ■■■■■ ■■■■■ kterou poškozená ■■■■■ opakovaně bila, a to i bezdůvodně. O chování pěstounů se nesvěřili sociální pracovníci, která rodinu navštěvovala, neboť měly strach, že by se dostaly zpět do dětského domova. ■■■■■ ■■■■■ potvrdila, že se v souvislosti s výčitkami svých pěstounů, že je k ničemu a opakovanými tělesnými tresty, sebepoškozovala (řezala si zápěstí nůžkami). Dvakrát se také pokusila o sebevraždu a následně byla hospitalizována na psychiatrii. Svědkyně popsala, že jí poškozená škrtila, fackovala, hlavou ji udeřila o zeď a také na ní vzala nůž. K obžalovanému a jeho bratrovi se poškozená dle svědkyně chovala

hrozně, neměla je ráda. Postupně rodinu oba bratři opustili, přičemž dívky se odstěhovali poté, co získaly zaměstnání a mohly hradit pronájem bytu. ■■■■■ ■■■■■ popřela, že by byla někdy přítomna fyzickému trestání nevlastních bratrů. Uvedla, že nevěděla o záměru svých pěstounů získat do péče i malého ■■■■■ uvedenou skutečnost se dozvěděla od ■■■■■ po vraždě poškozených.

■■■■■ ■■■■■ dále uvedla, že pěstouni s radostí uvítali, když se rozhodly se sestrou odstěhovat. Shodně se také vyjádřila ke škrcení své sestry poškozenou ■■■■■ kdy fyzické trestání nevlastních bratrů nikdy neregistrovala. O záměru poškozených osvojit si vnuka ■■■■■ nevěděla, byla o něm po činu zpravena ■■■■■ Obžalovaný se dle svědkyně nikdy nechoval agresivně, pěstouni do něho neustále „rýpali“.

Družka bratra obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ popsala časté hádky mezi jejím druhem a jeho otcem. Od svého druha se také dozvěděla, že soužití s poškozenými bylo hrozné, psychicky jejího druha i s jeho bratrem vydírali, bili dívky, které měli v pěstounské péči a stále se hádali. Její druh se jí poté, co již byl jako pachatel činu označen obžalovaný, svěřil s tím, že otec s jeho manželkou chtěli do své péče získat jejich syna s tím, že již byli domluveni na sociálním úřadu. Obžalovaný měl k jejich synovi hezký vztah. Svědkyně potvrdila, že její druh měl problémy se svým otcem v souvislosti s výplatou peněz za práci, kterou pro otce vykonával v ■■■■■ dílně.

Ze svědecké výpovědi ■■■■■ ■■■■■ vyplynulo, že mu bratr obžalovaného sdělil, že našel svého otce a jeho manželku s tím, že se po činu měly v domě ztratit nějaké obálky s penězi. O vztazích v rodině není svědkovi nic známo. O týrání dívek, které měli poškození v pěstounské péči, se mu nikdo nesvěřil, rovněž tak nevěděl, že by poškození usilovali o pěstounství jejich vnuka. Pokud mu uvedenou skutečnost po činu sdělil ■■■■■ pak z jeho vyjádření bylo zřejmé, že věřil tomu, že by se jim to podařilo, protože měli známé na sociálce.

■■■■■ ■■■■■ uvedla, že s poškozenými měli sousedské problémy ohledně opravy domu. Má vědomost o tom, že starší z dívek v pěstounské péči poškozených měla psychické problémy, sebepoškozovala se, měla také intimní poměr s manželem svědkyně. Dne 11.7.2012 kolem 01.30 hodin slyšela z domu ■■■■■ křik a volání poškozené: „■■■■■ co se děje“. Žádný pohyb na zahradě poškozených však v rozhodné době neregistrovala.

Ing. ■■■■■ ■■■■■ – bratr poškozené ■■■■■ ■■■■■ ve svědecké výpovědi popsal, že poškozená ve vztahu k dívkám, které měla v pěstounské péči, byla starostlivá, připravila jim výbavu. Zmínila se však o problémech s jejich výchovou, kdy dívky chodily za školu. Dle svědka nedocházelo ze strany jeho sestry k chování, které svědek zaznamenal v tisku. Během návštěv své sestry si dívky na její chování nestěžovaly. Poškozená se před svědkem nikdy nezmínila o tom, že by chtěla získat vnouče do své péče. Obžalovaného a jeho bratra brala jako své děti.

Za souhlasu stran byly postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečteny výpovědi svědků ■■■■■ ■■■■■ **Ing.** ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ **MUDr.** ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ která však jako matka obžalovaného odmítla k věci vypovídat. Ze svědecké výpovědi ■■■■■ ■■■■■ vyplynulo, že jeho zahrada sousedila s domem poškozených, nikdy však neregistroval, že by v rodině ■■■■■ docházelo k nějakým konfliktům. ■■■■■ ■■■■■ si stěžovala na dívky, které měli s manželem v pěstounské péči, že se nechťejí učit a chodí za školu. Dne 10.7.2012 sekal trávu

pro králíky, nevšiml si, že by tráva byla pošlapaná směrem k plotu, plot rovněž nebyl poškozený. Na tyto skutečnosti byl upozorněn druhého dne policií.

Bratr poškozené ██████████ ██████████ Ing. ██████████ ██████████ vypověděl, že sestru v ██████████ navštěvoval čtyřikrát až pětkrát do roka, poté, co se přestěhoval do ██████████ ██████████ byly návštěvy četnější. Sestra si stěžovala na dívky v pěstounské péči, zejména z hlediska vytvoření jejich návyků a plnění školních povinností. ██████████ měla psychické problémy, demonstrativně se řezala na zápěstí. K obžalovanému a jeho bratrovi sestra svědka uvedla, že jim vařila a prala, přičemž z jejich strany se jí nedostávalo patřičného ocenění.

Z výpovědí svědků ██████████ ██████████ a ██████████ ██████████ vyplynulo, že byli dne 10.7.2012 v hospodě „██████████“ v ██████████ odcházeli kolem 01.00 – 01.30 hodin. V té době registrovali bouchnutí dveří u vozidla zaparkovaného u obchodu či kulturního domu. Auto pak projelo kolem svědka a jeho přítelkyně, jelo rychle a bez rozsvícených světel směrem na ██████████ ██████████ k osobě obžalovaného doplnil, že byl uzavřenější, svérázný, svéhlavý, ale velký dobrák.

Jako spolehlivého, úslužného, ochotného a kvalitního pracovníka na pozici ██████████ popsal obžalovaného MUDr. ██████████ ██████████ který svůj výslech sám inicioval. Dle svědka obžalovaný často hovořil o svém synovci a současně se svěřil s tím, že by nechtěl zažít znovu své dětství.

Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, vyplynulo, že **poškozenému** ██████████ ██████████ bylo zasazeno celkem 16 sečných ran, z nichž některé byly v měkkých tkáních způsobené dvěma záseky. Jednalo se o čtyři sečné rány obličejě, z nichž dvě byly dvojnásobné, čtyři sečné rány vpředu na krku, z nichž jedna byla dvojnásobná, tři sečné rány přední plochy hrudníku, dvě sečná poranění pravé horní končetiny, sečná rána vlevo na břicho, sečná rána na boční ploše levého stehna a sečné poranění vpravo na zádech. Nejhlubší dvojnásobná sečná poranění vlevo i vpravo na obličejí způsobila zlomeniny obličejových kostí a spodiny lební. Tyto rány zasahovaly hluboko do dutiny lební a vedly k těžkému poranění mozku. Sečné rány na krku způsobily poranění krčních útrob, vedly k úplnému přetěti levé společné krkavice a dosahovaly až k hlubokému svalstvu krční páteře. Sečné rány na hrudníku nevedly k poranění skeletu hrudníku s výjimkou rány na přední ploše ramene, jež způsobila tříštivé zlomení levé klíční kosti. Dvě sečná poranění pravé horní končetiny byla hluboká, sečná rána v oblasti lokte vedla k tříštivému poranění kostí pravého loketního kloubu. Sečné poranění vlevo na břicho způsobilo úplné porušení břišní stěny a mělo za následek výhřez kliček tenkého a tlustého střeva. Sečné rány na boční ploše levého stehna a vpravo na zádech způsobily hluboké zranění svalstva. Bezprostřední příčinou smrti ██████████ ██████████ byly hluboké sečné rány s těžkým poraněním mozku spolu s masivní krevní ztrátou navenek při sečných ranách především hlavy a krku s úplným přerušением levé společné krkavice. K rozsáhlému sečnému poranění ██████████ ██████████ došlo opakovaným útokem vedeným druhou osobou ostrým sečným nástrojem silou značné až mohutné intenzity. Všechna poranění byla způsobena v poměrně krátkém časovém intervalu krátce po sobě.

Sečné rány byly zasazeny opakovaně proti hlavě, krku a hrudníku do míst, kde jsou uloženy životně důležité orgány. Některé z hlubokých sečných ran na hlavě a na krku vznikly v době, kdy ležel poškozený na podlaze, některé v okamžiku, kdy byl ve vzpřímené poloze. Charakter a rozsah sečných ran svědčí pro to, že mohly být způsobeny sečným nástrojem,

sekerou, jež byla znalcům předložena s délkou 130 mm.

Sečná poranění pravé horní končetiny jsou dle znalců stopami po aktivní obranné reakci poškozeného vůči útočníkovi. K úmrtí poškozeného došlo s největší pravděpodobností v časných ranních hodinách dne 11.7.2012.

U poškozené ██████████ ██████████ znalci po provedené pitvě zjistili rozsáhlou hlubokou sečnou ránu hlavy v rozsahu čelní a temenní krajiny pronikající do dutiny lebeční a mozku. Dále šest hlubokých sečných ran na levé straně krku s dvojitým přeseknutím stěny levé společné krkavice, sečným poraněním stěny hrtanu a jícnu a záseky v tělech obratlů krční páteře, povrchní sečnou ránu charakteru seseknutí kůže v oblasti horní plochy levého ramene, useknutí dvou prstů levé ruky – úplné useknutí posledního článku malíčku a částečné useknutí posledního článku prsteníku s krevními výrony na hřbetu ruky v místě odstupu malíčku a prsteníku.

Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo hluboké sečné poranění v mozkové části hlavy s masivní krevní ztrátou při sečném poranění krku s přeseknutím stěny krční tepny. Charakter zjištěného poranění v oblasti hlavy a krku odpovídá dle znalců opakovanému útoku vedenému druhou osobou ostrým sečným nástrojem, a to silou značné intenzity. V daném případě se jednalo celkem o sedm ran, které byly vedeny proti životně důležitým krajinám – mozkové části hlavy a krku. Nález neodporuje vyšetřené skutečnosti, že k útoku byla použita znalcům předložená sekerka. K rozseknutí hlavy poškozené v čelní a temenní krajině došlo v okamžiku, kdy byla ve vzpřímené poloze a natočena obličejem směrem k útočníkovi. V důsledku okamžitého bezvědomí následoval její pád na zem. Nález šesti prakticky shodně orientovaných ran na boční straně krku svědčí pro skutečnost, že tělo poškozené při ranách vedených do této oblasti již nehybně leželo na zádech. Charakter poranění vylučuje, že by v průběhu tohoto útoku nabyla vědomí. Useknutí prstů levé ruky odpovídá aktivní obranné reakci poškozené horní končetinou při ráně vedené proti hlavě. Tangenciální seseknutí kůže v oblasti horní plochy levého ramene lze vysvětlit v souvislosti s útokem vedeným proti levé straně krku.

K úmrtí poškozené ██████████ došlo v časných ranních hodinách dne 11.7.2012.

V hlavním líčení znalci doplnili, že všechna poranění vykazovala vitální reakci, byla tedy způsobena za života obou poškozených.

Nutno dodat, že soud k důkazu provedl též **fotodokumentaci o průběhu pitvy** obou poškozených (č.l. 125 -176).

Dle **znalce psychiatra** obžalovaný netrpí a ani v minulosti netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, ani přechodnou duševní chorobou. V případě obžalovaného se jedná o osobnost se schizoidními rysy, nezávislou na žádné psychoaktivní látce, s intelektem, který není forenzně významně snížen. V době páchaní trestné činnosti byly rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného plně zachovalé. Motivací jednání obžalovaného nebyla dle znalce žádná psychopatie, lze připustit přítomnost prostého afektu v rámci předcházející zlobné nálady, pohnutkou se jeví být dlouhodobý konfliktní vztah mezi poškozenými a obžalovaným aktualizovaný nastupujícím sporem o výchovu synovce obžalovaného. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, znalec proto nenavrhl žádné

medicínsko právní opatření. Resocializace obžalovaného se jeví jako perspektivní.

V přípravném řízení byl obžalovaný dále podroben znaleckému zkoumání znalkyní **psycholožkou**, která v posléze zpracovaném posudku a shodně pak v hlavním líčení podrobně popsala osobnost obžalovaného s dominujícími rysy schizoidními, které se projevují nižší sociabilitou, sklonem k sociálnímu stažení, zabýváním se světem na introspektivní úrovni, jistou interpersonální přecitlivělostí, internalizačními strategiemi vyrovnávání se se zátěží, kdy obžalovaný potíže spíše neventiluje, ale přemýšlí o nich a měštná afekty. V případě obžalovaného se nejedná o dissociální osobnost. Případné rozrušení v době činu a po něm mohlo mít dle znalkyně vliv maximálně na přesnost zapamatovaných detailů, nikoli však na chápání významu probíhajících událostí. Razance činu a rozsah útoku nasvědčuje chování v afektu, nejspíše měštnaném. Dle znalkyně je možno připustit zlobnou či nenávistnou náladu v delším úseku před činem. O zkratkovitém jednání nejsou žádné doklady, konání obžalovaného v době před činem neslo spíše charakteristiky přípravy na vlastní útok.

Znalkyně vyloučila patickou, tj. z duševní choroby vyplývající motivaci činu, která je však nepochybně vztahová, obžalovaný ventiloval zlobu na otce a jeho partnerku, zdůrazňoval strach o synovce, o němž předpokládal, že by se mohl dostat do jejich péče. Prognóza vývoje osobnosti obžalovaného se ve vztahu k protispolečenským jednáním jeví vcelku příznivě. Obžalovaný není primárně agresivní, nelze ani konstatovat sklon reagovat agresí v situacích zátěže.

V hlavním líčení znalkyně vyloučila, že by si obžalovaný na část útoku nevzpomněl, neboť před znalci jej popsal, připustila však, s ohledem na tíživost vzpomínek na událost, že se k nim obžalovaný nevrací. Nicméně rozrušení po činu, které znalkyně dovedla z chování obžalovaného, kdy zmatkoval a domníval se, že z domu odešel jinou cestou, než bylo prokázáno, vedlo k nepřesnosti vzpomínky na událost. Znalkyně dále vysvětlila, že vztahové problémy s otcem mohly být motivací k činu i přesto, že se obžalovaný s otcem několik let nestýkal, neboť uvedená okolnost neznamena, že o něm nepřemýšlel.

Za souhlasu stran byly postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu přečteny závěry dalších ve věci zpracovaných znaleckých posudků. Dle **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, nebyl v krvi poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] prokázán etylalkohol, kdy stanovená koncentrace byla 0,01 g/kg. Prokázány nebyly ani jiné toxikologicky významné těkavé látky. Shodně tomu bylo i u poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Hmotnostní spektrometrií byl u poškozené prokázán gabapentin o léčebné koncentraci 7 mg/l. Jedná se o antiepileptikum, které se indikuje k léčbě epilepsie, bolestivé diabetické neuropatie, apod.

Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, specializace forenzní biomechanika**, byla z trasologických stop zajištěných na místě činu vypočtena průměrná hodnota výšky těla 179 cm. S ohledem však na zjištěné parametry kroku dospěl znalec k závěru, že se výška těla osoby, která stopy zanechala, blížila ke 180,3 cm nebo 181,3 cm. Po provedeném vyšetřovacím pokusu, v rámci něhož byly zajištěny trasologické stopy chůze obžalovaného, byl zpracován další znalecký posudek stejné odbornosti, který potvrdil shodu stop zajištěných na místě činu se stopami vytvořenými za účelem komparace obžalovaným.

Znaleckému zkoumání byl podroben též zajištěný počítač, přičemž z následně

zpracovaného **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat**, nebyly zjištěny žádné relevantní údaje. Shodně z paměťových registrů na místě činu zajištěných mobilních telefonů užívaných poškozenými nebyly dle **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č.l. 350 – 372), získány žádné informace využitelné pro objasnění skutkového děje či motivace činu. Obdobně tomu bylo i v případě **vyhodnocení telekomunikačního provozu** telefonních čísel užívaných obžalovaným, poškozenými a nejbližšími příbuznými a v případě **šetření v souvislosti s majetkovou situací** obžalovaného, jeho bratra a poškozených.

Soud k důkazu dále provedl **záznam z volání na tísňovou linku** (CD nosič na č.l. 8 a 12) vedeném [REDAKCE] [REDAKCE] ml. krátce poté, co našel těla poškozených. Ze záznamu je zřejmé, že bratr obžalovaného, jehož projev byl provázen pláčem, nebyl pro silné psychické rozrušení schopen souvislého projevu.

Protokol o ohledání místa, včetně pořízené fotodokumentace (č.l. 13 – 75), deklaruje nález manželů [REDAKCE] a zajištěné biologické, pachové, trasologické, věcné a daktyloskopické stopy, které byly následně podrobeny odbornému zkoumání. Uvedené skutečnosti, včetně ohledání těl poškozených soudním lékařem MUDr. [REDAKCE] jsou dokumentovány na **videozáznamu** (CD nosič na č.l. 77), který byl rovněž, za vyloučení veřejnosti, proveden k důkazu.

Dle **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie** (č.l. 271 – 276), nebyla na oděvu a obuvi vydaném [REDAKCE] [REDAKCE] prokázána přítomnost krve. Přítomnost krve byla prokázána ve stopách zajištěných na místě činu, a to jak v domě, tak na cestě u domu, což deklaruje další ze zpracovaných **odborných vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie** (285 – 295). Přítomnost krve (s ohledem na pozitivní výsledky orientačních zkoušek) nebyla dále vyloučena na igelitové tašce s nápisem [REDAKCE] botách a rukavicích (jedná se o věci nalezené při ohledání místa označeného obžalovaným), specificky však prokázána nebyla, slabá pozitivní reakce byla zjištěna ve spoji topůrka a kovové části sekery (zřejmé z odborného vyjádření na č.l. 1365 – 1373).

Odborná vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví pachové identifikace (č.l. 383 – 384, 412 – 413, 403 – 404, 408 – 409, 427 - 428) deklaruji ztotožnění pachové stopy obžalovaného s pachovou stopou zajištěnou na kovovém sloupku u plotu, na travnatém porostu u kovového sloupku plotu, na klice dveří do ložnice ze strany chodby, na koberci v ložnici před dveřmi do pokojíku vedle těla poškozené [REDAKCE] na klice dveří do verandy z nitřní strany, na koberci u postele v ložnici, na klice dveří z verandy do chodby ze strany chodby. Z dalších **odborných vyjádření** (č.l. 387 – 388, 391 - 392) je zřejmá shoda pachového vzorku odebraného [REDAKCE] [REDAKCE] ml. s pachovou stopou na pravé a levé ruce poškozeného [REDAKCE]

Ručně vyrobeným železným sekáčkem, který pro potřeby trestního řízení vydal [REDAKCE] [REDAKCE] ml., nebyla dle **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie** (č.l. 458 – 461), způsobena stopa na lebeční kosti poškozené [REDAKCE]. Dle dalšího **odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie** (č.l. 1407 – 1411) byla tato stopa ve vztahu k zajištěné sekeře způsobena druhově shodným nástrojem, nicméně individuální shodu se nepodařilo jednoznačně prokázat.

Z protokolu o ohledání místa důležitého pro trestní řízení (které označil

obžalovaný), včetně pořízené fotodokumentace (č.l. 1246 – 1258), je zřejmý nález sekery, oblečení, bot a rukavic, kdy se jedná o vražedný nástroj a oblečení, které měl obžalovaný při činu na sobě.

Fotograficky dokumentován je též vyšetřovací **pokus**, realizovaný za účelem zajištění trasologických stop chůze obžalovaného (č.l. 1352 – 1354), jehož průběh je zaznamenán v **protokolu** o tomto procesním úkonu (č.l. 1348 -1351).

Celá řada stop zajištěných na místě činu byla dle výsledků **odborného trasologického zkoumání** (č.l. 1376 – 1406) vytvořena obuví nalezenou na místě označeném obžalovaným, kdy se jednalo o obutí obžalovaného v rozhodné době.

Z **úředního záznamu P ČR** (č.l. 1541) je zřejmé, že v případě předmětné sekery se jedná o výrobek společnosti ██████████ který byl v železářství ██████████ prodáván za cenu 360,- Kč. **Pokladní páska** zajištěná v železářství ██████████ (č.l. 1542 - 1543) dokládá ve dvou případech prodej blíže neurčeného zboží za částku 360,- Kč, a to dne 10.7.2012.

Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k níže uvedeným závěrům. Pro konstrukci skutkového děje měl soud k dispozici především výpověď obžalovaného, který se k činu doznal. Doznání obžalovaného pak koresponduje s celou řadou ve věci provedených důkazů. Jedná se zejména o svědectví jeho bratra ██████████ a dále o listinné důkazy v podobě protokolu o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace a odborná vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví metod pachové identifikace, kdy pachová stopa obžalovaného byla ztotožněna na klice dveří do verandy (z vnitřní strany), na klice dveří u verandy do chodby ze strany chodby, na klice dveří do ložnice ze strany chodby, na koberci v ložnici vedle těla poškozené ██████████ na koberci u postele v ložnici, na kovovém sloupku u plotu a na travnatém porostu u tohoto sloupku. Přítomnost obžalovaného na místě činu dokládají též závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví forenzní biomechaniky, dle nichž trasologické stopy zachycené na místě činu zanechal právě obž. ██████████ jehož otisky byly ke komparaci získány během vyšetřovacího pokusu, kterého se obžalovaný dobrovolně zúčastnil. Pokud byla odborným zkoumáním zjištěna pachová shoda na rukou poškozeného ██████████ s pachovým vzorkem získaným od bratra obžalovaného - ██████████ pak tato skutečnost je logicky vysvětlitelná nálezem poškozených právě ██████████ za situace, kdy možná účast ██████████ ml. na předmětném skutku nebyla prokázána, naopak ji lze mít za vyloučenou vzhledem k emotivnímu projevu v souvislosti s oznámením nálezu těl poškozených na tísňovou linku, z něhož je evidentní značné psychické rozrušení ██████████ ml. a současně i dle názoru soudu nepředstírané překvapení z tohoto nálezu. Otázkou samozřejmě zůstává, zda s ohledem na šifrovanou SMS zprávu, jejíž obsah nebyl obžalovaným ani jeho bratrem pro soud uspokojivě vysvětlen, měl bratr obžalovaného vědomost o jeho záměru manžele ██████████ usmrtit.

Ve shodě s popisem události, který poskytl obžalovaný orgánům činným v trestním řízení, a to zejména ohledně posloupnosti napadení poškozených, je vyjádření znalce (zaznamenané na CD nosiči), který na místě činu provedl ohledání poškozených. Nutno v tomto směru dodat, že obžalovaný vysvětlil, že nejprve sekerou napadl svého otce, posléze jeho manželku a poté opětovně zaútočil na otce, přičemž ke shodným zjištěním dospěl i znalec. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byla

objektivizována poranění poškozených a potvrzena jejich příčinná souvislost se smrtelným následkem.

V nepolední řadě pak nelze přehlédnout, že obžalovaný označil místo, kde ukryl vražedný nástroj a oblečení (včetně obuvi a rukavic), které měl v rozhodné době na sobě, přičemž sekera nalezená na místě označeném obžalovaným byla znalci posouzena jako možný nástroj, kterým byla poranění manželů [REDAKCE] způsobena. Užití tohoto nástroje současně nevyloučila ani mechanoskopická expertiza. Na vnitřní straně igelitové tašky, botách a rukavicích nebyla dle výsledků odborného zkoumání vyloučena přítomnost krve s ohledem na pozitivní výsledky orientačních zkoušek, nicméně specificky se přítomnost krve ani lidské bílkoviny prokázat nepodařilo. U zmíněné obuvi pak byla dle odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví trasologie, prokázána individuální shoda s celou řadou stop zajištěných na místě činu. Skutečnost, že si obžalovaný den před činem obstaral sekeru v železářství [REDAKCE] není dle názoru soudu vyloučena absencí dokladu o takovém nákupu, neboť na pokladní pásce ze dne 10.7.2012 jsou deklarovány dvě položky v částce 360,- Kč, za níž byla prodávána i předmětná sekera.

Pro jednání obžalovaného byla soudem užitá právní kvalifikace zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), i) trestního zákoníku. Ze zjištěného skutkového děje, o němž nejsou důvodné pochybnosti a který je dokumentován výše zmíněnými důkazy, dovedl soud u obžalovaného přímý úmysl směřující k usmrcení manželů [REDAKCE] který je dovoditelný nejen z užitého nástroje v podobě sekery, ale též z lokace (zasazení životně důležitých orgánů) a počtu ran, který oběma poškozeným zasadil silou značné až mohutné intenzity (což mu nepochybně umožnila jeho fyzická konstituce), a to poškozenému [REDAKCE] opakovaně do hlavy, krku a hrudníku a poškozené [REDAKCE] do hlavy a opakovaně do krku. Přímý úmysl obžalovaného lze dle názoru soudu dovést především z plánovitosti činu, byť takové počínání obžalovaný v rámci své obhajoby popřel. Zmíněný postoj obžalovaného však soud považuje za zcela účelový a tomuto neuvěřil. Nutno zdůraznit, že obžalovaný si den před činem opatřil sekeru, vybavil se náhradním oblečením a navíc při činu, kterého se dopustil v době nočního klidu, užil rukavice. Uvedené okolnosti dle názoru soudu vylučují obžalovaným deklarováný úmysl s poškozenými se toliko domluvit a sekeru užít jako pohružku. Navíc z vyjádření obžalovaného nevyplývalo, že by mezi ním a otcem došlo v rozhodné době k nějaké komunikaci. Zcela evidentní plánovitost činu tak dokládá dle názoru soudu skutečný úmysl obžalovaného, který jej do domu otce a nevlastní matky v nočních hodinách vedl. Pro tento závěr, kromě výše zmíněného, svědčí i skutečnost, že vozidlo, s nímž se na místo činu dopravil, nezaparkoval v bezprostřední blízkosti domu poškozených, a to nepochybně proto, aby eliminoval možné odhalení své osoby coby pachatele plánované vraždy. Jako nevěrohodné pak posoudil soud i obžalovaným deklarované zdůvodnění náhradního oblečení, kterým se vybavil tak, jak sám uvedl, z důvodu možné potyčky se svým otcem. Naopak zcela logické vysvětlení nabízí záměr obžalovaného usmrtit poškozené, jehož realizace by se neobešla bez krevních stop, čehož si musel být obžalovaný, jehož intelekt není nikterak deficitní, nepochybně vědom. Vzhledem k tomu, že soud vzal za prokázanou plánovitost činu, a to s přihlédnutím k chování obžalovaného před činem, o němž byla zmínka výše, bylo jednání obžalovaného posouzeno jako jednání po předchozím uvážení tak, jak má na mysli kvalifikovaná skutková podstata zločinu vraždy, konkrétně § 140 odst. 2 trestního zákoníku, neboť v daném případě bylo předem uváženo jednání obžalovaného podstatnou příčinou způsobeného následku. Nutno dodat, že soud v tomto směru na podkladě vyhodnoceného skutkového děje vyloučil, že by obžalovaný pojal vražedný úmysl až v době, kdy poškozené napadl. Uvedené úvahy korespondují i se závěry psychologického posudku,

kdy konání obžalovaného v době před činem neslo dle psychologičky charakteristiky přípravy na útok za situace, kdy nebylo doloženo jednání zkratkovitě. Znalci u obžalovaného současně nevyloučili chování v prostém afektu, kdy psychologička upřesnila, že se mohlo jednat o tzv. městnaný afekt v důsledku dlouhodobých negativních vztahů s poškozenými, nejednalo se tedy o afekt, který by byl u obžalovaného vyvolán až poté, co vnikl do domu poškozených, a to např. možným provokativním chováním některého z poškozených. Obžalovaný je za své jednání plně trestně odpovědný, neboť jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti nebyly v době činu jakkoli sníženy. Vzhledem k tomu, že obžalovaný usmrtil dvě osoby, naplnil tak další z kvalifikovaných skutkových podstat zločinu vraždy, a to odst. 3 písm. a) § 140 trestního zákoníku. Oproti podané obžalobě (poté, co byl obžalovaný postupem podle § 190 odst. 2 trestního řádu na možnou změnu právní kvalifikace upozorněn) byl rozšířen výčet okolností podmiňujících užití přísnější trestní sazby o zvlášť surový způsob spáchání (§ 140 odst. 3 písm. i) trestního zákoníku), neboť vražedný útok sekerou se v daném případě dle názoru soudu vymyká z rámce obdobných deliktů. Útok byl veden extrémně vysokou silou, kdy oběma poškozeným byla zasazena celá řada sečných ran, u poškozené ██████████ pak došlo téměř k oddělení hlavy od těla. O brutalitě činu svědčí nejen výčet poranění zjištěných na tělech poškozených, ale především videozáznam z ohledání místa činu, který realisticky odráží výraznou surovost jednání obžalovaného. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že poškozená ██████████ po první ráně směřující do oblasti hlavy upadla do bezvědomí a za tohoto stavu jí obžalovaný zasadil další rány do levé strany krku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud především z ustanovení § 37 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku. Přihlédl zejména k povaze a závažnosti trestného činu a vzhledem k tomu, že ustanovení § 140 odst. 3 trestního zákoníku umožňuje uložení výjimečného trestu, zabýval se též okolnostmi rozhodnými pro uložení tohoto druhu trestu ve smyslu ustanovení § 54 trestního zákoníku. Nepochybně přitěžující je pro obžalovaného skutečnost, že svým jednáním naplnil dvě kvalifikované skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy, a to navíc v odst. 3 § 140 trestního zákoníku dvěma okolnostmi podmiňujícími užití vyšší trestní sazby. Jako polehčující je namísto posoudit nejen doznání obžalovaného a spolupráci s policií, ale též jeho dosavadní bezúhonnost, neboť k osobě obžalovaného nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. K motivaci činu, které se soud s ohledem na obhajobu obžalovaného pečlivě věnoval, byla z provedených důkazů zjištěna celá řada indicií, z nichž je zřejmé, že v rodině poškozených nevládly harmonické vztahy. Zvláště poškozená ██████████ vůči dívkám, které měla v pěstounské péči, vystupovala despoticky, opakovaně je neúměrně fyzicky trestala, a to ze zcela malicherných důvodů, zvláště pak ██████████ ██████████ která týrání psychicky nevládala a opakovaně se sebepoškozovala. Přesto, že poškozený ██████████ měl o chování své manželky vědomost, nikterak jí v šikanování pěstunek nezabránil. Psychické šikaně byli vystaveni i obžalovaný a jeho bratr ██████████ kteří s manželí ██████████ bydleli ve společné domácnosti. Naznačené soužití tak bylo pro dívky v pěstounské péči, pro obžalovaného i jeho bratra frustrující a citově deprivující. Až v dospělosti se postupně oba bratři od otce a nevlastní matky odstěhovali, aby tak ukončili přetrvávající konflikty, kdy ke shodnému kroku se rozhodly i obě dívky. Bratr obžalovaného však byl finančně na otci závislý, neboť otec jej zaměstnal v ██████████ dílně, a proto se nevyhnul každodennímu kontaktu s manželí ██████████ kteří jej postupně začali přesvědčovat o tom, že není schopen zajistit svého syna s tím, že budou usilovat o jeho pěstounství. Když krátce před činem ██████████ ██████████ zpravili o tom, že se zamýšlené pěstounství podaří, neboť již mají zkušenosti z pěstounství sester ██████████ a v této záležitosti již činí konkrétní kroky, tento jim uvěřil a ve značném psychickém rozpoložení při vědomí, že by mohl ztratit milovaného syna, který by byl vychováván

obdobně jako ostatní děti v rodině manželů ██████████ zpravil o této skutečnosti obžalovaného, který přislíbil, že svému otci a nevlastní matce jejich záměr rozmluví. A právě tato skutečnost byla dle názoru soudu akcelerátorem jednání obžalovaného, který se po dlouholetých negativních prožitcích v rodině manželů ██████████ rozhodl zcela zavrženíhodným způsobem ukončit jejich život, aby tak zabránil dalšímu možnému příkoří, které bylo po řadu let pácháno poškozenými vůči jejich blízkým. Nutno však akcentovat, že problémové vztahy v rodině v žádném případě obžalovaného neopravňovaly k tak fatálnímu činu, kterým je vražda a nad kterým neprojevil ani upřímnou lítost.

V daném případě dospěl soud po zvážení všech okolností naznačených výše k závěru o naplnění jedné z alternativně stanovených podmínek pro uložení výjimečného trestu, kterou je velmi vysoká závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu, neboť obžalovaný se činu dopustil zvláště zavrženíhodným způsobem a současně jím naplnil více okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby. Proto soud zvolil tento druh mimořádné sankce, který plně vystihuje, oproti alternativnímu trestu odnětí svobody do výměry dvaceti let, závažnost obžalovaným spáchaného zločinu. Soud si je samozřejmě vědom dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a současně jeho možné bezproblémové resocializace, nicméně uvedenou okolnost soud zohlednil ve výměře výjimečného trestu odnětí svobody. Pro výkon výjimečného trestu odnětí svobody ve výměře 22 let byl obžalovaný za využití moderačního ustanovení zařazen do mírnějšího typu věznice, než jak předpokládá ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Soud má totiž za to, že náprava obžalovaného bude dostatečně zajištěna ve věznici, která ve svém režimu nemá pro výchovu vězňů zařazeny zvláště přísné programy, neboť obžalovaný je osobou, která se doposud nedostala do konfliktu se zákonem a jejíž předpokládaná bezproblémová resocializace nevyžaduje, aby na ní bylo působeno ve věznici s nejpřísnějším režimem.

Soud dále uložil obžalovanému v souladu s ustanovením § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to sekery zajištěné dne 23.9.2012 při ohledání místa důležitého pro trestní řízení, přičemž v daném případě se jedná o věc, kterou obžalovaný, jak vyplynulo z provedeného dokazování, užil ke spáchání předmětného činu.

S ohledem na řádné a včasné připojení poškozené ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ s nárokem na náhradu škody, uložil soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit poškozenému subjektu na náhradě škody částku ve výši 3.192,- Kč, kdy se jedná o náklady vynaložené na prohlídku zemřelých manželů ██████████

Soud v adhézním řízení rozhodl též o nároku na náhradu škody uplatněném poškozenými Ing. ██████████ ██████████ a Ing. ██████████ ██████████ kteří se jako bratři poškozené ██████████ ██████████ řádně a včas připojili s nárokem na náhradu škody každý ve výši 175.000,- Kč, a to v souladu s ustanovením § 444 odst. 3 písm. e) občanského zákoníku, dle něhož náleží každému sourozenci zesnulého 175.000,- Kč. Ing. ██████████ ██████████ byla k jeho návrhu dále přiznána částka 10.000,- Kč, kterou prokazatelně vynaložil na uhrazení nákladů pohřbu své sestry ██████████ ██████████ kdy se jedná o částku, kterou za tímto účelem předal ██████████ ██████████ ml., který soudu doložil objednávku pohřbu znějící na částku 10.032,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 30. dubna 2013

JUDr. Ivana R ů ž i ě k o v á, v.r.
předsedkyně senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Bc. Jana Vitěková